

Seminologi 3/2019

MAATALOUSTOIMIHENKILÖJÄRJESTÖJEN LIITTO MTJL

MAATALOUSTOIMIHENKILÖJÄRJESTÖJEN LIITTO RY MTJL

SEMINOLOGI-LEHTI

53. Vuosikerta

Julkaisija:

Maataloustoimihenkilöjärjestöjen Liitto
MTJL
Selkämerenkuja 1A
PL 183
00181 HELSINKI
0400 746391
pentti.ekola@proliitto.fi

Toimituskunta:

Ulla Ala-Korpi
Katja Tanski
Minttu Pietikäinen
Katja Tommila
Pentti Ekola, päätoimittaja

Lehden ulkoasu ja taitto:

Minttu Pietikäinen

Ilmestymispäivät 2019:

15.3., 21.6., 27.9. ja 13.12.

Seuraava lehti ilmestyy sähköisenä

13.12. Lehti on luettavissa osoitteessa
mtjl.yhdistysavain.fi
Lehteen tuleva aineisto 29.11.
mennessä osoitteeseen
seminologilehti@gmail.com

LIITON TOIMISTO

Maataloustoimihenkilöjärjestöjen Liitto
Selkämerenkuja 1A
PL 183
00181 HELSINKI
pentti.ekola@proliitto.fi

Hakala Piritta
Kirkkokankaantie 3 C 11
37800 AKAA
pirtu.ha@hotmail.com

PANKKI: POP Pohjanmaa
F165 4740 3020 0052 38
Jäsenmaksutili:
F114 4740 1020 0530 75

PUHEENJOHTAJA:

Hakala Piritta
Kirkkokankaantie 3 C 11
37800 AKAA
0405679359
pirtu.ha@hotmail.com

I-VARAPUHEENJOHTAJA:

Kilponen Satu
Ruhalantie 356
85730 TULPPO
040 558 6299
satu.kilponen70@gmail.com

II-VARAPUHEENJOHTAJA:

Tommila Tapio
Häkkiläntie 330
43170 Häkkilä
041 447 0888
tommila.tapio@gmail.com

HALLITUS:

Mäkitalo Ulla
040 531 1476
ulla.makitalo@kotinet.com

Heikkinen Anna-Maarit
050 438 1250
annamaarit.heikkinen@gmail.com

Pietikäinen Minttu
044 574 2264
minttu.pietikainen@gmail.com

Sänkiniemi Asko
050 029 4394
asko.sankiniemi@surffi.fi

Villi-Kauppinen Marjukka
050 306 3170
marjukka.villi70@gmail.com

Faba osk. pääluottamusmies:

Tommila Tapio
Häkkiläntie 330
43170 Häkkilä
041 4470888
tommila.tapio@gmail.com

Työttömyyskassan yhteystiedot:

Julkis- ja yksityisalojen työttömyyskassa - JYTK

Asemamiehenkatu 4
00520 Helsinki
puh. 020 789 3871
faksi 020 789 3872

päivystys 020 690 069
(ma-ke ja pe 9.00 – 11.00,
to 9.00-15.00)
www.jytk.fi
etunimi.sukunimi@jytk.fi

Aija Olin	020 690 069
Hanna Salmela	020 690 069
Jeanette Pitkänen	020 789 3887
Anja Tikka	020 789 3875

Kassan asiamies:

Maataloustoimihenkilöjärjestöjen Liitto
/ Pentti Ekola
Selkämerenkuja 1A
PL 183
00181 HELSINKI
0400 746 391
pentti.ekola@proliitto.fi

Työehtosopimus neuvottelut alkanevat loka- marraskuun aikana. Sopimuksemme päättyy v. 2019 lopussa, johtuen Paltan ilmoituksesta, että ellei erityisiä syitä ole optiovuoteen 2020 ei sitä oteta käyttöön. Tällaisia erityisiä syitä meillä ei ole, joten toteamme, sopimuksen päättyvän vuoden lopussa. Siitä tehdään toki vielä ilmoitus Paltaan.

Ammattiliitto Pro on asettanut kesällä omat sopimustavoitteet, jotka osoittavat Pro:n suuria linjoja ja suuntaa. MTJL asettaa vielä kuitenkin omat sopimus- alakohtaiset tarkennetut tavoitteet, näitä on liiton hallitus jo miettinytkin. Luottamusmiespäivillä 24-25.10 2019 Tampereella ne esitellään luottamusmiehillä ja joitain kohtia voidaan vielä tarkentaa.

Pro:n yksi tärkeimmistä tavoitteista on Kiky tuntien poistaminen seuraavalla sopimuskierröksellä. Tämä asia närästää varsinkin niitä aloja, joille se on sovittu pidettävän kokonaisu-

päivinä. Meidän sopimusalamme on paikallisesti sovittu toisin.

Järjestökentässä ja työttömyyskassa on tapahtunut muutoksia ja tapahtuu koko vuonna. Paikallisyhdistykset purkavat toimintansa nyt syksyn aikana ja alueille perustetaan ”klubit” jotka jatkavat osittain toimintaa keveämmällä organisaatiolla. Jäsenet siirtyvät yhdistyksiltä MTJL suorajäseniksi.

Liiton sääntömuutoksen toinen käsittely on MTJL vuosikokouksessa Jyväskylässä 23-24.11 2019. Tämä kokous menee vielä nykyisillä säännöillä, eli niin kuin yhdistykset olisivat toiminnassa. Mikäli uudet säännöt hyväksytään tässä toisessa käsittelyssä niin jatkossa on jokainen jäsen äänioikeutettu MTJL kokouksessa yhdellä äänellä.

Työttömyyskassa vaihtuu

Nykyinen työttömyyskassa JYTK vaihtuu vuoden vaihteessa

Ammattiliitto Pro työttömyyskassaan. Tämä muutos tehdään siirtoajona, joten jäsenen ei tarvitse siihen reagoida. Mikäli ei halua siirtyä uuteen kassaan on siinä vaiheessa otettava yhteyttä liiton puheenjohtajaan, kun tästä laitetaan infokirje syksyn aikana.

Työttömät liiton jäsenet jäävät JYTK:n jäseneksi tässä vaiheessa koska kassan muutos ei vaikuta, jos nauttii ansiosidonnaista päivärahaa, toki meillä ei ole monitaakaan työtöntä jäsentä.

Hyvää syksyn odotusta.

- *Pentti*

Yhdistyksistä yhdistykseksi

Kesästä taidetaan olla päästy ja syksyksi se alkaa kääntymään.

Kesällä kaikki asiat ovat olleet ns. jäähyllä, sillä loma-aikana ei paljon liikahda lehtikään... siis asiat. Nyt päästään jälleen sorvin äärelle ja palauttelemaan asioita mieleen, saadaksemme ne myös vietyä maaliin.

Paljon on asioita, yhdistyksien purkamiset ja näiden asioiden vieminen loppuun, ennen tämän vuoden loppua. Ammattiliitto Pro:hon liittyessämme, teimme liitonamme päätöksen, että yhdistykset purettaisiin ja näiden jäsenet tulisi suorajäseniksi MTJL:ään. Olemme edenneet suunnitelmassamme aikataulussa ja näin ollen kaikkien yhdistysten jäsenet tulevat olemaan vuoden loppuun mennessä, valtakunnallisen yhdistyksen MTJL jäseniä. Yhdistyksistämme muodostuu alue klubeja, jotka toimivat vanhalla mallilla, tämä malli vaatii pinnistelyä, sillä virallisten kokousten pitämistä ei enää vaadita ja toiminta voi näivettyä tämän vuoksi. Toivottavasti kaikki yhdistykset ovat kirjanneet ns. toimintasuunnitelmaa klubilleen ja tätä lähdetäisiin toteuttamaan rohkeasti. MTJL on valtakunnallisena yhdistyksenä "vastuussa" klubeistaan ja pyrkii pitämään huolen, että kaikki alueet tulisi toimimaan ak-

tiivisesti. MTJL järjestää myös tapahtumia valtakunnallisesti jäsenilleen.

Kesän paussin jälkeen palataan puhekelemaan myös asiaa, joka jäi liitoille pohdittavaksi (MTJL/PALTA). Asia koskee ylitöitä ja ruokataukoa alle 6h työpäivinä. Tämä on puhekeluvaiheessa ja siihen palaamme heti, kun asiat ovat edenneet siihen pisteeseen, että voidaan nielaista hyväksyttävästi.

Myös TES on meillä katkolla ja nyt olisi kaikilla hyvä tilaisuus tarttua TES-kirjaseen, hakea mieltä askarruttavat ja korjausta vaativat kohdat esille. Ne tulisi ilmi antaa MTJL neuvottelukunnalle, joka valmistee liittomme TES tavoitteet tulevalle kierrokselle. TES tavoitteet ja niiden asioiden ajaminen, ovat meidän kaikkien oikeus ja turva, mahdollisissa työtaistelu tilanteissa.

Kaikki tämä pyörähtää nyt käyntiin.

Tulevana meillä on tulossa MTJL liittokokous, joka pidetään Jyväskylässä 23-24.11.2019, tästä tulee virallista kutsua ja ohjeita miten toimitaan, sillä toimintatapa tulee muuttumaan monelta osin, meidän ollessa yksi valtakunnallinen yhdistys. Nyt osallistumaan kokoukseen ja vaikuttamaan asioihin, mitkä koskevat meitä itseämme jokapäiväisessä työssämme.

Tuossa edellä oli muutamia asioita kerättynä, lisää kertyy päivittäin ja niiden purkaminen ei käy hetkessä. Silti pinnistelemme ja ponnistelemme, että toimintatavat ovat oikeudenmukaisia meille kaikille ja niitä noudatetaan tasavertaisesti, niin kuin asiat on yhdessä sovittu. Muistetaan, että asioiden sopimisessa tarvitaan aina kaksipuolta, ettei sopiminen vain missään vaiheessa käänny yksipuoliseksi. Yhdessä sopiminen on vahvuus.

Nämä kaikki kun on hoidettu, ollaan pitkällä syksyssä, toivotaan siitä meille tasaisen työlästä ja antoisaa aikaa, nautitaan syksyn väreistä ja kuulaista keleistä, ehkä sateistakin.

Hyvää syksynaikaa kaikille!

-Piri

Kesän ja kuluvan syksyn aikana ammattiyhdistysrintamalla on tapahtunut suuria mullistuksia. Paikkalisyhdistykset, vuosikymmeniä toimineet, lakkautetaan. Jäsenet siirtyvät sekä MTJL:n että Pro:n jäseniksi. Toistaiseksi luottamusmiehet säilyvät ennallaan, tulevaisuuden järjestelyistä ei ole vielä tietoa.

Kesän aikana työrintamalla on ollut ihan kohtuullisia päivien pituuksia. Tosin alueellista vaihtelua on ollut runsaasti, kuten tavallista. Sitä toivoisi, että tuuraajia saataisiin mahdollisimman paljon, niin että vakiväki saisi hengähtää ja pitää mahdollisimman paljon olemassa olevia vapaita. R-vapaita sai tänä vuonna pyynnöstä. Tosin ei täyttä määrää. Moni olisi halunnut kaikki mahdolliset, ja moni haluaisi pitää myös ylityöt vapaana. Pitkä talvi on edessä, ja mikäli vanhat merkit paikkansa pitävät, pitkät päivät myös. Ylitöitä tulee, se on kiistämätön asia.

Fabalaiset on kautta aikain tehneet ylityöt nurisematta. Nyt kuitenkin jatkuvat pitkät päivät ja työn luonteen voimakas muuttuminen on saanut moneltakin mitan täyttymään. Enkä ihmettele. Vastuu ja vaatimukset kasvaa, venymistä odotetaan entistä enemmän. Vaikka kuinka meistä jokainen tähän hommaan tullessaan on tiennyt työn luonteen, varsinkin sen että työpäivän pituudet heittelee ja koskaan ei voi ennen aamupäivää ennustaa edes tunnin tarkkuudella kotiintuloa, on silti oikeutettua pyytää ja saada se normaali työpäivä. Tietysti on niitäkin, jotka kalastavat ylitöitä, mutta sitten on niitä, jotka eivät yksinkertaisesti jaksaa, tai halua. Kohtuullinen työ määrä kohtuullisin vaatimuksin on monelle se pointti jaksaa päivästä toiseen. Pitkät työputket pitkin päivineen syövät jaksamista. Sairauslomia tulee väkisin, ihmiset sairastuu. Mutta osa sairauslomista luultavasti voitaisiin välttää, jos tähän jaksamiseen työnantaja kiinnittäisi entistä enemmän huomiota.

Tässä työpaikassa sairausloman vaikutus on suoraan työssäolevien päivien pituuteen. Pitentävästi. Ei ole mistä ottaa tuuraajaa, eikä tilattuja töitä voi jättää tekemättä. Tämän työpaikan ihmiset ovat aina olleet niin sanotusti firmaan päin kallellaan. Venyneet, taipuneet, lähteneet töihin osapuilleen pää kainalossa. Tämä on ollut merkki motivoituneista ja sitoutuneista työntekijöistä. Aika moni on myös pysynyt työssään, vuosikymmeniä. Tämä muun muassa on ollut, ja on vielä ainakin toistaiseksi yksi Faban kulmakivistä. Pitkäaikainen, asiantunteva ja osaava henkilökunta.

Tämä ala on siksi spesiaali ala, että tähän ei koulutauduta kursseilla eikä muissa työpaikoissa. Osaaminen tulee työvuosien myötä, samoin asiakkaiden luottamus. On sääli, että vuosia työssä viihtyneet, ja sen hyvin ja asiantuntevasti hoitaneet lähtevät. Osa vaihtaa suoraan toiseen työpaikkaan, toiset lähtevät opiskelemaan ihan muuta alaa. Viime vuosina näitä on ollut paljon, ja vaikuttaa siltä että monella on silmät auki "ulkomaailmaan". Meidän porukasta muut yritykset saavat hyvää henkilökuntaa. Sitoutuvaa, joustavaa ja oma-alotteista väkeä. Mistä saadaan niitä meille? Seminologin työhön, sen kummemmin kuin jalostusasiantuntijankaan, ei synnytä hetkessä. Asioiden yhteensovittaminen ja oman osaamisen kasvattaminen sille tasolle mitä nykyiset karjanomistajat vaativat, vie aikaa. Eikä kaikista halukkaistakaan näihin töihin ole.

Oma, eikä kovin pieni, lukunsa on tämä asiakkaiden luottamuksen ja arvostuksen saaminen. Sekään ei tule kuu-kaudessa, kahdessa, tuskin kahdessa vuodessakaan. Vaikka kuinka sanotaan, että nykytrendi on se, että työpaikkaa vaihdetaan muutaman vuoden välein, tämä tuskin monellekaan on tarkoituksenmukaista tai mielekäästä. Varmasti löytyy niitäkin, joilla on intoa ja halua vaihtaa suuntaa, opetella aina jotain uutta. Mutta aika monelle kuitenkin

se takaraivossa oleva osaaminen on sen työn tekemisen vahvuus, mikä vie eteenpäin ja auttaa omaksumaan uusia asioita ja muuttuvia kuvioita siinä omissa työssä.

Jaksaminen on ollut tapetilla vuosi vuoden jälkeen. Sen perään on huu- dettu jos jossakin kokoonpanossa, on koitettu tuoda asioita esiin niin hyvällä, kuin pahalla. On toivottu ihmeitä, että jotain tapahtuisi henkilökunnalle edullisempaan suuntaan. Kylmä totuus kuitenkin viime vuosina on ollut se, että lähes kaikki on saksittu pois. Mitä tämä kertoo henkilökunnan arvostamisesta, vastaus ei vaadi suurtakaan aivotyöskentelyä.

-Tapani Tommila, Faban plm.

Kokouskutsu

**Maataloustoimihenkilöjärjestöjen Liiton liittokokous pidetään Jyväskylässä 23-24.11.2019
Original by sokos hotels Alexandra os. Hannikaisenkatu 35, 40100 Jyväskylä.**

Kokouksessa käsitellään liiton sääntöjen 21§ määräämät asiat. Sekä: - Liitolle määräajassa tehdyt aloitteet, 1 kpl.
- Sääntömuutos, toinen käsittely

Ohjelma

Lauantai 23.11

Klo. 11.30 Lounas
Klo. 12.15 Liittokokous alkaa
Klo. 15.00 Iltapäiväkahvi
Klo. 16.30 Kokous keskeytetään
Klo. 19.00 Päivällinen

Sunnuntai 24.11

Klo. 8.00-9.30 Aamiainen
Klo. 9.30 Kokous jatkuu
Klo. 12.00 Lounas
Klo. 13.45 Kokous jatkuu
Klo. 15.00 Kokouksen päättäminen ja iltapäiväkahvi/tee

Lauantai-sunnuntain paketin hinta 211,50 € / huone kahden hengen huoneessa ja 221,50€/ hlö yhden hengen huoneessa.
Hintaan sisältyy majoitus, kokoustila sekä kokoustarjoilut, asiakassauna, wifi- yhteys.

Majoittautuminen tapahtuu 2h/huoneessa. Mikäli joku haluaa majoittautua 1h/huoneessa peritään häneltä 45,00 Euron omavastuu. Perjantai-lauantai välinen yö ei kuulu kokouspakettiin.

Sitovat ilmoittautuminen 4.11.2019 mennessä liiton pj. Piritta Hakalalle os. pirtu.ha@hotmail.com, siinä yhteydessä mainittava huonejärjestely sekä erikoisruokavalio. MTJL maksaa kokouspaketin la-su, pois lukien em. mainitut 1h/ huonevaraukset.

Kokousmateriaali lähetetään ilmoittautumisajan päätyttyä kaikille ilmoittautuneille.

Helsinki 13.9.2019

Tied. Pentti Ekola 0400 746 391 /pentti.ekola@proliitto.fi

FIGENIN KARJUASEMA KAUHAVALLA

Muutto Ilmajoelta

Karjuasematoiminta Ilmajoen Tuomiky-
lässä päättyi maaliskuussa 2018. Van-
hat vuokratilat olivat epäkäytännölliset
ja tulivat tiensä päähän. Kauhavalta
löytyi sopiva tila, minne saatiin sijoitet-
tua sekä karjuasema että jalostussikala.
Lähistöllä ei ole muita sikatiloja, joten
tautiturvallisuus parani ja pystymme
paremmin varmistamaan karjujen ja
simentuotantoprosessin tautiturvalli-
suuden. Entinen lihasikala remontoitiin
jalostuskarjuille sopivaksi ja sikalan
yhteyteen sijoitettiin toimistorakennus,
missä sijaitsee myös laboratoriotilat.

Muutto tapahtui ripeässä tahdissa;
torstaina karjuista otettiin sementä
Ilmajoella ja jo sunnuntaina Kauhavalla.
Karjut suhtautuivat muuttoon hyvin
ja ottivat sen yllättävän rauhallisesti.
Karjuasemalla on neljä osastoa. Lan-
tajärjestelmäksi valittiin viemärilattia,
jonka alapuolella on raappa, tämä
mahdollistaa kuivikkeen käytön kar-
sinoissa. Sikalassa on automaattinen
ketjuruokkija, joka annostelee rehut
kaukaloihin putkiston kautta. Uusi,

erillinen siemenenottoaika on vielä
kesken. Sen myötä eläintenhoitaja saa
turvallisemman työasennon.

Muskelisikala

Figenin jalostusohjelman uudistuksessa
emä- ja isälinjojen jalostus eriytettiin.
Muskeli-isälinjan jalostaminen on alkanut
Muskelisikalassa Kauhavalla. Siellä
eläinten valinnat tehdään Muskeli-in-
deksin eli lihasikatuotannossa tärkei-
den ominaisuuksien perusteella. Mus-
keliemakoiden tuottamat karjuporsaat
testataan Längelmäen testiasemalla,
parhaat niistä valitaan karjuasemalle ja
myytäväksi tilakarjuiksi.

Tautisulku

Jalostuseläimet ovat karjuaseman ja
muskelisikalan tärkein pääoma, joten
tautiturvallisuudesta ei tingitä. Kar-
juasemalle tullaan tautisulun kautta.
Omat vaatteet jätetään pukukaappiin
ja suihkussa käynnin jälkeen puetaan

talon tarjoamat vaatteet sekä kengät.
Sikalan puolella käytetään haalareita ja
turvajalkineita, joissa ei mennä toimis-
ton puolelle. Uudet tilat ovat miellyt-
tävät ja asianmukaiset. Työntekijöiden
ergonomiaan ja viihtyvyyteen on pa-
nostettu mm. sähköpöytien avulla.

Henkilöstö

Lähes kaikkien työntekijöiden työmat-
ka pitenee huomattavasti. Se näkyy paitsi
työntekijöiden jaksamisessa myös kuk-
karossa näillä polttoaineen hinnoilla.
Myös henkilöstössä on ollut jonkin
verran vaihtuvuutta. Jatkossa neste-
ottopäiviä tullaan vähentämään nykyi-
sestä viidestä ottopäivästä. Vaikka otto-
päivät vähenevätkin, henkilökuntaa ei
tarvitse vähentää sillä muskeli-
sikalassa töitä riittää.

- *Minna Kumpu-Huhtala*

Pro Semino ry:stä Pro Semino klubiksi

Saarensuon mökki Längelmäellä odotti 21-22.8.2019 Pro Semino väkeä, virkistäytymään ja kokoustamaan.

Paikalle saavuimme tipottain noin kahden maissa ja saimme perinteiset tulo kaffeet kera sämpylöiden, tästä oli hyvä alkaa virkistäytymisen.

Miten virkistäydytään? Pohdinnan jälkeen lähdimme pelaamaan Mölkkyä ja kisasimme pareittain, pari erää kerittiin pelaamaan, kunnes luontoäiti antoi vettä taivaalta. Virkistäytymisen jatkui sisätiloissa, höpinöillä ja muilla mukavilla ranneliikkeillä. Laitoimme keittiöhengettäremme valmistaman päivällisen tarjolle ja nautimme jälleen kerran maukkaan/runsaan pöydän tarjonnasta. Ruokaa lasketellessamme sauna lämpeni, sitten saunaan ja uimaan ken uskalsi. Tässä vaiheessa luontoäiti jälleen muisti meitä ja tarjoili meille kunnan räiskeet ja kolinat, sitä kestiikin hyvän tovin. Istuskelimme yön-pimeydessä ihastellen näytelmää.

Aamun sarastaessa heräilimme pirteinä, joku taisi käydä aamu-uinnillakin. Aamupala nautittuna jaksoimme lähteä pienimuotoiselle patikalle, katsastamaan uuden grillikatoksen syntymää vastarannalle. Ehkä seuraavalla kerralla

saamme jo nauttia pannukahveista ja mahtavasta maisemasta.

Patikoinnin jälkeen aloittelimme Pro Semino ry:n vuosikokouksen ja sen veimme perinteisesti läpi, kaikki paperit oli valmiiksi tehtynä, vaikkakin pieniä viilauksia piti vielä tehdä. Tästä siirryimme kokoustamaan toista käsittelyä yhdistyksen purkamiseksi, tässäkin oltiin yhtä mieltä asioista, että nykyinen johtokunta jatkaa Pro Semino klubin puuhaelimenä ja päänä siihen valittiin Lissu ja Piri, tottakai meillä pitää myös olla klubiemäntä ja keittiön suuntaan vilkaistessa asia oli selvä, Marjatalle tämä kunnia. Näin saimme tehtyä yhdistyksen purkuhommat valmiiksi, sillä me emme haudanneet mitään vaan jatkamme samalla buustilla eteenpäin klubina.

Nyt klubiemännän kattamaan pöytään ja herkuttelemaan jälleen kaikilla mahdollisilla herkuilla, hirveähän sen olla pitää. Vielä makeata palanpainikkeeksi ja ne kokous kahvit.

Pro Semino klubi kiittää kokousväkeä ja virkistäytymisessä mukana olleita. Kiitos!

-Piri

Itä-Suomen Seminologit ry:n hautajaiset

Tulin niin sanotusti puskista tähän sihteeriin hommaan, vuosi taisi olla 2002. Oli ajatus että toimikausi, vuosi tai pari. Mutta kuinka ollakkaan, 17 vuotta! Voi kauhea, missä välissä tämä aika on mennyt. Taaksepäin ajatellen se tuntuu ainakin yhdeltä pieneltä hujaukselta. Kun aloitin, kohtapian sen jälkeen tapetilla oli suoritepalkkaus. Silloin sitä vastustettiin hampaat irtessä, tosin ajatus olisi ollut että palkka maksetaan pelkästään tehdyistä suoritteista, ilman kuukausipalkkaa. Näin ainakin muistelen. Ja yllätys yllätys, ylityöt olivat tuolloinkin jatkuvasti tapetilla. No, suoritepalkkaus on tullut, nykyisessä muodossaan huomattavasti parempi kuin entinen, mutta ylityöt ei ole kadonneet mihinkään, edelleenkin. Paljon erilaisia tapahtumia ja muutoksia mahtuu näihin vuosiin, toiset mukavia, toiset vielä mukavampia. Toki joukossa joitakin ei niin mukaviakin. Ihmiset kuitenkin ovat tulleet toimeen keskenään, niin työssä kuin näin vapaa-ajallakin. Kiitos siitä teille kaikille. Mahtuuhan näihin vuosiin tietysti joku karmit kaulassa lähtenytkin, mutta se kuulune asiaan. Koskaan emme ole siinä tilanteessa, että joka kerta ja joka asiassa olisimme samaa mieltä. Onneksi, sillä olisi aika flegmaattista toimintaa jos kukaan ei kysyisi eikä kyseenalaistaisi mitään. Mutta nyt vähän viime ajan kuulumisia..

Itä-Suomen Seminologit ry:n toimintahistorian viimeinen vuosikokous pidettiin 1.8.2019 Viitasaaren Suovanlahdella. Kokous vietettiin aiheesta riippumatta leppoisissa ja iloisissa tunnelmissa Keiteleen rannalla lomamökissä. Kokous vietiin ripeästi läpi, perinteisiä henkilövalintoja ei tällä kertaa enää ollut, tosin tulevan Pro:n alaisuudessa toimivan ISK-klubin toimihenkilöt valittiin. Itä-Suomen seminologit ry:n alueelle jää em klubi, jonka nimissä voidaan järjestää erilaisia illanviettoja tai muita vastaavia tapahtumia. Rahoitusta näihin tapahtumiin anotaan Pro:lta.

Toimihenkilöt, joilla on oikeus rahoitusta hakea, ja käyttää yhdistykseltä jääneitä aiempia rahavaroja, ovat Marjukka Villi-Kauppinen, Johanna Koponen ja Katja Tommila. Henkilövaihdokset tehdään jatkossa tarpeen mukaan, tämän alueen esitysten pohjalta MTJL:n hallituksessa.

Hallitus kokoontui niin ikään viimeisen kerran samalla reissulla, vuosikokouksen jälkeen. Kokouspaikalle tuotiin kaikki yhdistyksen omaisuus. Arkiston kätkestä löytyi paljon mielenkiintoisia papereita, valokuvia ja pientä tavarastoa. Mapit ja paperikasat käytiin läpi, ja osa talletettiin ja loput tuhottiin. Valokuvat kuvattiin digimuotoon, ja alkupe- räiset paperikuvat talletettiin niin ikään MTJL:n varastoon lähteviin laatikoihin.

Yhdistyksen toiminta loppuu 30.9.2019. Tilinpäätös laaditaan heti tämän jälkeen, ja vuosikokouksen päätöksen mukaan toiminnan tarkastus suoritetaan MTJL:n hallituksessa.

1.10. lukien olemme siis kaikki jäseninä sekä MTJL:ssä sekä ammattiliitto Pro:ssa. Luottamusmiehet jatkavat entiseen malliin, ainakin toistaiseksi.

Pro+ palvelussa osoitteessa www.proliitto.fi on laajasti tietoa ammattiyhdistystoiminnasta, eduista ja yhteystietoja eri asiantuntijoihin. Mtjl:n nettisivut osoitteessa mtjl.yhdistysavain.fi toimivat edelleen. Puhelinnumerot ei ole muuttuneet, ja sähköpostitkin toimivat edelleen. Seminologilehti ilmestyy nettiversiona edelleen.

Kaikissa askarruttavissa asioissa voitte olla yhteydessä kuten ennenkin, selvittää yhdessä ja etsitään ratkaisu tai tarpeen vaatiessa ratkaisija.

Hyvää alkavaa syksyä teille kaikille, ja kiitos kuluneista vuosista! Ja kerran vielä, jos joku kitisee ettei tätä postia saanut, sähköpostiosoitteita saa edelleen lähettää joko minulle, tai suoraan liittoon osoitteeseen pentti.ekola@proliitto.fi

Hallituksen ja omasta puolestani,

Katja Tommila, sihteeri.

Marjukka Villi-Kauppinen,
Taina Matikainen, Niina
Hautalahti, Tapio Tommila,
Johanna Koponen, Leila
Mieskolainen, Anni Heis-
kanen ja allekirjoittanut.

Kesäpäivä Kalajoella

Keski-Pohjanmaan kesätapahtumaa vietettiin Kalajoella 24.7.2019.

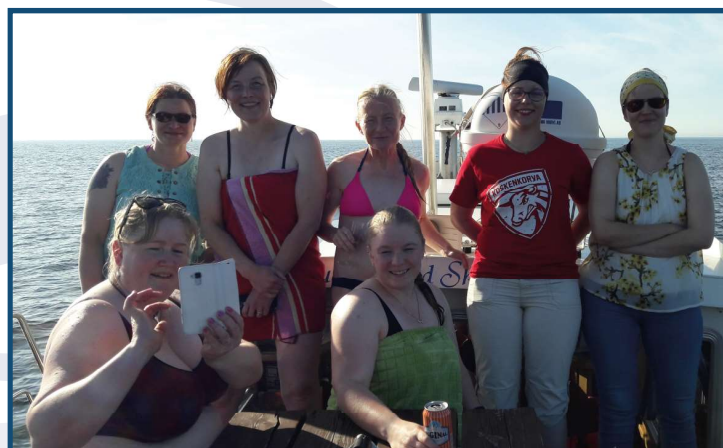
Aloitimme tapahtuman ruokailemalla ravintola Lokkilinnassa nauttien upeista merimaisemista.

Osa porukasta lähti kotiin ruokailun jälkeen ja osa siirtyi mökille viettämään iltaa.

Seppo Alasaari saapui Nivalasta mökille, hypättiin autoihin ja ajettiin merenrantaan. Siellä hypättiin Sepon ja hänen veljensä omistamaan Kiiraveneeseen. Seppo ajoi merelle ja sammutti moottorit ja kävimme yksi kerraltaan uimassa, Sepon avustaessa meidät turvallisesti takaisin veneeseen. Oli kyllä mieleenpainuva elämys. Sikälikin hyvää onnea, että vielä päivällä oli niin kova sumu, ettei venematka olisi onnistunut. Venematalla meille oli hienot tarjoilut, Pirjolla oli nimittäin synttärät, hän tarjosi skumppaa ja suklaata.

Sitten siirryttiinkin takaisin mökille ja jatkettiin iltaa saunomisen ja kahvitte- lun merkeissä.

- *Ulla Mäkitalo*

Vastapainoa..

Syksy painaa päälle, ja luonto painuu pikkuhiljaa talviunille. Mehiläisten vuosi on vasta aluillaan, niin hullulta kuin se kuullostaakin. Hunajasato, isompi tai pienempi, on kerätty, ja viimeiset talviruokinnat alkavat olla tehtynä.

Mehiläisten haasteena Suomen talvessa on paitsi kylmyys, myös niitä vaivaavat taudit. Varroa-punkki kiusaa paitsi mehiläisiä itseään, myös levittää tauteja. Mehiläistarhaajan tärkein työ syksyn aikaan onkin tehdä tarpeeksi tehokkaita ja oikea-aikaiset torjunnat tätä vastaan. Tämä takaa parhaan mahdollisen talvikestävyyden, ja hyvän kevätkehityksen taas pajun kukkiessa. Mehiläiset ei, toisin kuin täällä luontaisesti asuvat pörräiset, vaivu horrokseen. Ne kasaantuvat pesälaatikossa tiiviiksi palloksi, joka liikkuu hitaasti ja jossa mehiläiset vaihtavat paikkaa. Pallon sisällä on lämpimämpää kuin ulkokehällä, ja emo, eli kuningatar on tämän pallon keskellä. Tämän pallon alta mehiläiset syövät niille annettua sokeriliuosta, mistä ne ovat haihduttaneet ylimääräisen nesteen pois. Mikäli mehiläisiä on pesässä vähän, ne eivät pysty ylläpitämään pesän lämpötilaa, eikä pallo ole niin suuri, että sen alla riittäisi ruokaa talveksi. Pallossa olevat mehiläiset eivät juurikaan liiku pesälaatikossa sivusuunnassa, pelkästään alhaalta ylöspäin. Syksyn kylmetessä emo munii (toivottavasti) viimeiset munat pesälaatikon alareunaan, jolloin pallo muodostuu tähän. Talven kuluessa se nousee kohti kattoa, ja toivoa passaa että kun yläreuna on syöty, kelit ovat sitä luokkaa että edes leppä on jo kukassa. Jos joku ihmetteli tuota syksyllä alkavaa mehiläisvuotta, tässä siis siihen selitys. Syksyn viimeiset ja huolella tehdyt työt, takaavat sen, että keväällä ylipäänsä on mehiläisiä.

Kevään ensimmäisinä lämpiminä päivinä mehiläiset käyvät pitkän talven jälkeen ensimmäisen kerran ulkona. Hangen päällä on roiskeita pitkin ja poikin. Monen kuukauden pidättely purkautuu lennossa pesän eteen, joskus uteliaan tarhaajan haalarille. Mehiläinen on siis siisti, se ei tee tarpeitaan pesään.

Kevät ja lämpö, tuore mesi ja siitepöly pesään vietyinä on merkki emolle että nyt se alkaa. Emon muniminen kiihtyy

pikkuhiljaa huippuunsa, parhaimman satokauden aikaan jopa 1500-2000 munaa päivässä. Tämä onkin täyttä työtä, ja muuta emo ei sitten teekkään. Työläiset, mehiläispesän kaikki työläiset muuten ovat naaraita, hoitavat emon palvelun. Ruokkivat, putsaavat, vievät jopa jätökset ulos. Emo onkin mehiläispesän ensimmäiseksi, toiseksi ja kolmanneksi tärkein tekijä. Siitä riippuu kaikki. Huonon emon pesä ei kehity, eli sen väkimäärä ei kasva. Mikäli väkimäärä ei kasva, se rajoittaa uusien syntyvien mehiläisten määrää, koska mehiläiset hoitavat munasta kuoriutuivat toukat ja pitävät ne lämpiminä.

Mehiläisen elinkaari satokauden aikaan on lyhyt, keskimäärin noin neljä viikkoa. Kuoriuduttuaan ne alkuun tekevät viikon toista pesässä hommia, puhdistavat kennoja, hoitavat toukkia ja rakentavat uutta kennostoa. Vasta tämän jälkeen ne lähtevät kentälle keräämään satoa. Tästä voi päätellä, että väkeä pitää olla todella paljon, että satoa kertyy tarhaajalle asti. Pesä kuluttaa omaan käyttöönsä koosta riippuen noin 60kg hunajaa vuodessa. Siitepölyä, mitä nuoret mehiläiset syövät, noin 40kg ja vettä n.30kg.

Mehiläinen kerää satoa pesän tarpeen mukaan. Siitepölyn se varastoi takajaloissa oleviin siitepölyvasuihin, mikä näkyy eri värisinä palloina. Tämän se harjaa pesässä pois, ja säilöö kennoihin. Siitepöly säilyy energiapitoisena ruokana kun mehiläiset lisäävät siihen maitohappoa. Tämän vaikutuksesta siitä muodostuu pergaa, mikä on varsin terveellistä ihmisillekin. Urheilijat suosivat tätä, kuten myös mehiläisiltä juuri ennen pesään menoa ”ryöstettyä” siitepölyä. Siitepöly niin ikään on hyväksi, toimii hyvin mm. siitepölyallergian luonnonmukaisena siedätyshoitona.

Kesän edetessä ja väkimäärän kasvaessa tarhaaja joutuu käymään pesällä viikon- puolentoista välein. Mehiläisten luontainen lisääntymistapa on parveilu, ja sitä kukaan tarhaaja ei halua. Syystä tai toisesta, usein tilan puutteesta johtuen, mehiläiset päättävät jakaa sakin kahtia, ja tätä ennen ne pakottavat emon liikkumaan ympäri pesää ja laihduttavat sitä. Se myös pakotetaan munimaan ns. emokennoihin, joista

sitten syntyy pesään uusi emo. Mikäli tarhaaja ei huomaa tätä, pesän alkupe räinäinen emo lähtee noin puolet työläisistä mukanaan, ja saa sanoa että sen pesän hunajasato on siltä kesältä surkea. Pesään jää nuoria mehiläisiä, suurin osa niistä ei vielä kerää satoa, vaan hoitavat pesässä olevaa nuorisoa. Uusi emo syntyy emokennosta, se tuhoaa kaikki muut emokennot, koska yhdessä pesässä on tilaa ainoastaan yhdelle emolle, eli kuningattarelle. Muutaman päivän ikäisenä se käy häälennolla alueen kuhnureiden(koiraspuoliset mehiläiset) kanssa, toivottavasti ei joudu pääskysen tai muun ”pedon” suuhun, ja palaa pesään. Tämän jälkeen se alkaa pikkuhiljaa munia, ja näin pesä on saanut uuden emon. Tämän jälkeen emo ei lähde elämänsä aikana pesästä pois, muuten kuin parveilemalla. Vanhan emon lähdistä uuden emon munimiseen voi mennä jopa pari viikkoa, ja tällä aikaa pesään ei munita uusia mehiläisiä. Parveilu on alkukesän ajan tapahtumaa, ja siitä syystä tämä katkos kehityksessä on kaikki pois pääsatokauden mehiläisistä.

Kulunut kesä oli parveilun kulta aikaa. Alkukevät pajun kukinnan aikaan oli lämmin, ja mettä sekä siitepölyä tuli pesiin runsaasti. Yhdyskunnant kasvovivat räjähdysmäisesti, eikä tuohon aikaan keväästä ollut vielä kotimaisia uusia emoja saatavilla, että olisi voinut tehdä jaoksia. Jaokkeiden teko matkii pesän pareveilua, hallitusti. Siinä tarhaaja siirtää osan mehiläisistä ja sikiöistä toiseen pesään, ja laittaa sinne kasvatetun emon. Tämä toimenpide tekee tilaa alkuperäiseen pesään, ja lisää tarhaajan pesämäärää. Suomessa on joitakin ammattimaisia emonkasvattajia, joilta voi kesän aikana ostaa emoja. Niitä ei kuitenkaan ole saatavilla kuin aikaisintaan kesäkuun loppupuolella. Mehiläiskuningatar on siitä metka laitos, että se voi itse päättää muniiko se kuhnureita(hedelmättömiä) vai työläisiä(hedelmöittyneitä). Kuhnureita eli miehiä, ei mehiläisyhdyskunnassa tarvita muuta kun emon häälennon ajaksi. Muun ajan ne palloilevat pesässä, syövät ja maleksivat, ja loppujen lopuksi syksyn tullen ne hädätetään pois. Kuhnurit eivät siis talvehdi ollenkaan, vaan keväällä sitten emo munii uusia kun katsoo tarpeelliseksi.

Monet tarhaajat kasvattavat emoja myös itse, kahtena kesänä olen minäkin tätä jo harrastanut. Tänä kesänä jopa kohtalaisella menestyksellä. Hyvän emon pesästä kerätään pienen pienellä ”neulalla” pienen pieniä toukkia, ja siirretään saman laisiin emokennoihin kuin mitä mehiläiset itse parveillessaan rakentavat. Nämä toukat laitetaan kasvamaan pesään, mihin on keinotekoisesti aiheutettu vastaava tilanne kuin luonnollisessa parveilusakin. Sitten vaan toivotaan että näitä toukkia aletaan ruokkia kuten emotoukkaa ruokitaan, parhaalla mahdollisella royal jellyllä ja suurella määrällä. Jos kaikki menee kuin strömsöössä, kymmenen päivän päästä pesässä on komeita peitettyjä emokennoja mitkä siirretään pieniin parituspesiin, jokainen omaansa, ja toivotaan että emo kuoriutuu, käy häälennolla, palaa takaisin ja alkaa vielä munia. Jos näin käy, se merkataan kyseisen vuoden merkintävärillä (pieni piste värimaalia kilpeen) ja laitetaan uuten omaan pesään muun väen kanssa. Täytyy sanoa, että suuri hatunnosto näille ammattimaisille emonkasvattajille, on se sen verran aikaa ja vaivaa vaativaa touhua, ja ennen kaikkea kaikki on kiinni keleistä. Jos ei viikon kahden sisällä emon syntymästä ole reilusti yli kahdenkymmenen asteen lentokeliä ja suhteellisen tyyntä, häälentä ei tapahdu ja se satsi emoja oli sitten siinä.

Jos kesäaikaan pitää vahtia, että parveilua ei esiinny, tai tehdä toimenpiteitä sen estämiseksi, pitää tarhaajan joka käynnillä varmistaa myös että emo on kunnossa. Kun pesässä on paljon väkeä, parhaissa pesissä saattaa olla pääsadan aikaan jopa yli 100 000 mehiläistä, itse emon löytäminen on aika hankalaa. Siitä huolimatta että sillä on värimerkki selässään. Luontaisesti emo pysyy pesätornin alaosassa, ja hunajat varastoidaan yläkertaan. Tarhaaja voi myös rajoittaa emon keinotekoisesti pesän alaosaan, laittamalla laatikoiden väliin ristikon mistä emo ei mahdu läpi, mutta työläiset kyllä. Hyvässä hunajavuonna on täyttä työtä nostella

näitä laatikoita pesä pesältä pois, että pääsee katsomaan ne osastot missä emo kulkee. Täysi hunajalaatikko voi painaa reilusti yli 30kg kpl, ja näitä kun on neljä-viisi-kuusikin päällekkäin. Pitkästä varresta olisi tässäkin hommassa hyötyä, mutta on pakko tyytyä tähän vähän reiluun puoleentoista metriin.

Kesän edetessä näitä laatikoita lisätään sitä mukaa kun hunajaa kertyy. Olisi helppoa lätkästä alkukesästä viisi laatikkoa kerralla, ja odotella elokuulle että tulevat täyteen. Jo pelkästään pesän tilanteen takia tarhalla on käytävä, ja mikäli tilaa annetaan liikaa, mehiläiset eivät pysty pitämään tyhjää tilaa tarpeeksi lämpimänä syntyville uusille mehiläisille.

Hyvässä kesänä päästään jo juhannuksen maissa linkoamaan ensimmäiset alkukesän hunajat maistiaisiksi. Varsinainen sadonkorjuu ajoittuu heinä-elokuun vaihteeseen, vuodesta riippuen. Silloin pesät tyhjenetään hunajasta, laatikko laatikolta ja kakku kakulta harjataan mehiläiset paikalle jäävään pesään, ja hetimitä tämän jälkeen aloitetaan talviruokinta. Moni varmaan ihmettelee, miksi niille ei jätetä vaan hunajaa. Osa tarhaajista talveuttaa hunajalla, mutta kyllä moni tarhaaja haluaa saaviinsa niin paljon hunajaa kuin mahdollista. Sokeriliuos on turvallinen ja toimiva talviruoka. Se toimii mehiläisen elimistössä niin, ettei talviaikaan tarvitse käydä huussissa. Osa hunajistakin toimii, mutta pitää tietää mitä hunajaa pesään jää. Aina sinne kuitenkin vähän sitä jää, kaikkea ei millään saa pois. Hunajista varsinkin rypsihunaja on sellainen, että se kiteytyy (kovettuu) varsin nopeasti ja kovaksi, ettei mehiläiset saa siitä talvella mitään irti.

Kun hunajat on otettu, ja talviruokinta aloitettu, tehdään punkintorjunta. Siinä käyteen vain luonnollisia happoja. Muurahais- ja oksaalihappoa sekä tymolia. Ruokinnasta vielä sen verran, että pesää syötetään joko erilaisilla ruokintalaatikoilla tai ämpärillä missä

kanteen on tehty reikiä, sen verran kun se vetää. n. 20-25kg kuivasokeria per pesä. Ruokinta tehdään pesän päältä niin, että mehiläiset saavat liuoksen pesään käymättä ulkona. Tämä siitä syystä että syyskuussa on jo monesti kylmää ja kosteaa, ja myös siksi että liuos menee pesälle eikä luonnon eläimille. Pakkasten tultua, ja kun mehiläiset ovat jo asettuneet palloon, tehdään viimeinen tarkastus pesään ja samalla annetaan oksaalihappoliuos takaamaan viimeistenkin punkkien häviäminen pesästä. Tämä kaikki tulevaa kevättä varten, auringonpaiste jo mielessä. Mehiläishoidossa jos missä pitäisi pystyä aina olemaan askeleen edellä, mieluiten kaksi. Loppukesän ja syksyn toimilla tähdätään hyvään kevätkehitykseen, ja keskikesästä lähtien valmistaudutaan jo hyvissä ajoin vahvojen yhdyskuntien ylläpitämiseen tulevaa talvea ajatellen.

Kun hunajat on otettu pois, ja ruokinta päällä, alkaa sitten itse hunajan käsittely. Mehiläiset varastoivat hunajan ns. kakkuihin, eli pesälaatikossa joita voi siis olla useampikin päällekkäin, on puiset kehät, mihin tarhaaja kiinnittää mehiläisvahalevyn. Tämän levyn, pohjukkeen, päälle mehiläiset rakentavat kennoston mihin hunaja varastoidaan ja näihin samanlaisiin kennoihin emo myös munii. Kennot ovat kuusikulmaisia, ja niitä on isommassa kehäkoossa jopa 3000 puolellaan. Kun kenno on täynnä, ja hunajan kosteus sopivaa, mehiläiset peittävät kennon mehiläisvahalla. Tarhaajan työ alkaakin tämän vahakannen poistamisella, eli kuorinnalla. Hunajan säilymisen kannalta on tärkeää, että se on tarpeeksi kuivaa. Mikäli näin ei ole, on hunajalaatikoita kuivatettava jonkin aikaa huoneenlämmössä ennen kuorintaa ja linkousta. Kosteus voidaan mitata hunajasta siihen tarkoitettulla mittarilla, refaktometrillä. Kun kakut on kuorittu, ne lingotaan. Linkoja on sekä käsi- että sähkökäyttöisiä. Toisissa malleissa kakut on käännettävä itse että molemmat puolet saadaan lingottua, automaatti-

linko tekee tämän itse. Lingottu hunaja siivilöidään, vähintään kerran. Siivilöinti poistaa ainoastaan linkoon irtoavat vahan palaset, eikä mitään aineita hunajasta. Siitepölyä joutuu aina hunajaan enemmän tai vähemmän, eikä sitä ole tarkoituskaan saada pois. Hunajan alkuperä voidaan todeta nimen omaan siitepöly analyysillä, siitä nähdään missä kasveissa mehiläinen on käynyt. Mikäli kotimaisesta hunajasta löytyy akaasiapuun tai eukalyptuksen siitepölyä, voi olla enemmän kuin varma että se ei näiltä leveysiltä ole kerätty.

Siivilöinnin jälkeen hunajaa seisotetaan, että pienemmätkin vahamurut ja mahdolliset roskat nousevat pintaan. Ne kuoritaan pinnasta vaahdon mukana pois. Tämän jälkeen hunaja on valmista purkkiin. Mikäli hunaja purkitaan suoraan lingottuna, se on mesilähteestä riippuen juoksevaa ja kirkasta viikosta jopa vuoteen. Puolukkahunaja pysyy kauniin ruskeana ja juoksevana pitkään, mutta esimerkiksi rypsiä kerätty kovettuu muutamassa viikossa. Mikäli hunajan annetaan kiteytyä itseksensä, siitä monesti tulee karkeaa. Tämä voidaan estää käsittelemällä hunaja joko vaivaamalla, tai antamalla sille kidemalli, eli ymppäämällä. Hunajaan ei todellakaan lisätä mitään, vaan siihen sekoitetaan halutulla tavalla kiteytynyttä hunajaa malliksi tietty määrä ja tätä vaivataan. Näin juokseva hunaja ottaa mallia siihen sekoitetusta erästä, ja kiteytyy tämän mallin mukaisesti olomuodoltaan. Tämä on yksi vaikeimmista hommista hunajan käsittelyssä, mutta maksaa vaivan. Näin tehtynä hunaja pysyy purkissa lusikoitavana, hieman venyvänä. Sitä ei tarvitse kavaa puukolla irti.

Kun hunajat on purkissa, alkaa vahojen käsittely. Kuorimisesta kertyy aika paljon kuorintavahaa, useamman vuoden käytössä olleet hunajakennotkin pitää aika ajoin uusia. Vahat sulatetaan, kuka mitenkin. Mehumatka toimii pienessä mittakaavassa aika ja poika periaatteella. Koneita ja laitteita on olemassa tähänkin hommaan, ja toiset ulkoistavat tämän ammattilaisille. Sulasta vahasta siivilöidään niin ikään roskat pois, ja esimerkiksi ämpäriin valutettu sula vaha kovettuu kätevästi käsiteltäviksi kiekkoiksi. Vahavalimot ja mehiläistarvikeliikkeet ottavat vahaa vastaan, ja joko ostavat sen tai tarhaaja voi vaihtaa sen uusiksi pohjukkeiksi pesälaatikoihin.

Vahan käsittelyn jälkeen piisaa jonkin aikaa jälkien siivousta, pesälaatikoiden putsausta, ja välineiden huoltamista. Nuoret mehiläiset ovat innokkaita rakentamaan kennostoa, joten joka talvi on rakennettava uusia kehä.

ja myydään osina. Ne ensin kasataan, niihin kiristetään metallilanka mihin vahapohjuke akkulatoria hyväksikäytetään sulatetaan kiinni. Näitä menee perus laatikko 10kpl. ja jos ajatellaan että pesää kohti laatikoita tarvitaan 5. Se tekee 50 kpl. Jos pesiä on viisi, vähimmäistarve on 250kpl.... Toki joka vuosi ei kaikkia uusita, mutta osa joka tapauksessa. Pesien lisääminen on taas luku sinänsä. Lisää tavaraa. Tottapuhuen, olisi hienoa olla mehiläistarhaaja jos olisi lämmin puuverstas kaiken maaliman koneilla varustettuna, oma lämmitettävä halli mihin vesi tulee ja mistä se menee. Linkoukselle valoisaa ja miellyttävää tilaa, samoin hunajan käsittelyä ja pakkaamista varten. Hiirittöis massiivinen varastotila kalustolle, viimesenpäälle pakettiauto tavarankuskaamista varten, ja paljon joutilasta aikaa. Eikä ylimääräinen rahakaan olisi pahitteeksi, voisi kerta rypsiä hommata kaiken tarpeellisen. Mutta ehkä joskus, olen edes siinä tilanteessa että olen saanut omani pois...tokkopa :) Siinä tämä on samaa maata kuin muutkin eläinharrastukset, että turha pelätä rikastumista, päinvastoin. Vanhasti oltava kiinni työnsyrjässä, että pystyy harrastamaan.

Moni ajattelee mehiläistenpidon yksinomaan hunajan kannalta. Toinen, ehkä jo lähitulevaisuudessa, erittäin merkityksellinen aisa on pölytys. Jo vuosia on puhuttu luonnon pölyttäjäien katoamisesta. Viileät alkukesät ja kuivat kaudet vähentävät näiden määrää. Ympäristömyrkyt ja saasteet eivät ainakaan ole eduksi. Suurin osa luonnon ja viljeltyjenkin marjakasvien sadon onnistumisen edellytys on hyvä pölytys. Myös öljykasvit tarvitsevat pölyttäjiä. Nykyisin on tehty valvutuneiden viljelijöiden kanssa pölytys sopimuksia. Näissä tilanteissa mehiläistarhaaja vie pesiä kasvustopaikkojen viereen kukinnan ajaksi, pientä korvausta vastaan. Tästä hyötyy sekä tarhaaja hyvän hunajasadon nimissä, että viljelijä, onnistuneen oman satonsa osalta. Tutkimusten mukaan esimerkiksi rypsin satomäärät ovat olleet jopa 30% paremmat mehiläispölytyksen ansiosta. Mehiläinen on kukkauskollinen, eli yhdellä lennolla se käy vaan saman lajin kukissa.

Mehiläisten kukkauskollisuutta voidaan käyttää hyödyksi myös mm. mansikan harmaahomeen torjunnassa. Pesän eteen, lentolaudalle asetetaan laatikko, mihin tähän takoitukseen hyväksytyä jauhemaista ainetta laitetaan. Mehiläisten lähtiessä pesästä sitä tarttuu niiden jalkoihin, ja ne vievät aineen mansikan kukkiin. Pesään palatessa mehiläiset taas joutuvat kulkemaan "puhtaan" puolen kautta, jolloin pesään ei kulkeudu mitään ylimääräistä.

Ajatus näiden hankkimisesta oli ensikerran mielessä jo reilusti yli kymmenen vuotta sitten. Ja oli ihan siinä hilkulla ettenkö jo pesiä ostanut. Onneksi kuitenkin järki voitti, ja oppia tuli haetua ensin. Tämän kesän parveiluinto viimeistään todisti tämän, ja kylmiltään aloitettuna olisi saattanut kyläkunnan savupiiput olla täynnä mehiläisparvia.

Tästä tarinasta piti tulla alun alkaen muutaman palstan mittainen, vain siinä se turposi matkan varrella. Siitä huolimatta tässä on vain pintaraapaisu tästä mielenkiintoisesta ja voisin jopa väittää että hyödyllisestikin harrastuksesta. Jos mielit itsellesi mehiläisiä, talven aikana järjestetään monissakin kansalaispisteissä peruskursseja. Tee itsellesi palvelus ja käy ainakin tällainen ensin. Päiset tutustumaan tähän maailmaan ja käymään tarhoillakin. Vaikka nämä ovatkin monien luuloista huolimatta ihan hoidettavissa olevia tyyppisiä, väärällä tavalla ja hoitamatta jätettävissä voivat olla jopa vaaraksi. Äkäiset ja sekarotuiset yhdyskunnat ovat usein pistoherkkiä, ja mehiläismyrkky allergia voi olla pahimmillaan tappava.

Mutta hunaja on hyvää, ja terveellistä! Toimii sisäisesti ja ulkoisesti :)

- *Katja Tommila*

Livojoen törmällä

Vai, että virkistäytymhän pitäs lähteä. Enhän mie ees tiä miten sinne Posiolle ajethan. En tiä, häätyy miettä, että lähenkö. Kari alko tinkaahmaan sen lähön kans. Meinasi, että tullee olhen semmoset fästit, ettei ole ennen nähty. Eppäilin mie kyllä, että näikhän son. No kuitenkin mie pörrö uskoin viimein, ja lupasin lähteä kans reisin päälle.

Ei siinä mithän, miehän heitin patjan ja petivehkeet toyotan perhän, ja lähin laukottamhan Posiota kohen. Ranualle asti osasin tyyrätä itte, sitte Kari toimi ophaana. Onneksi poromiehen vaimo Reetta sattu pikitieltä lähtevään risteykseen yhtä aikaa, niin helppo oli loppumatka osata. Viimiset kolme kilometriä oli semmosta tietä, että yksin olis usko loppunu, ja tiä vaikka olisin lähteny takasi kotia. Älä huoli, satuima oikean kämpän pihale. Kari ja Mirja olikki jo paikala. Tähelisesti pistimä autot parkhin, ja eiko sisäle pirthin. Kari ja Reetta lähit samointein saunan lämmitykseen, Mirja purki ruokakasseja. Hyvin oli osahneet evästä hankkia, Mirja ja Riitta. Mie taarasin lähinnä tyhjä.

Riitta voitti arpajaisissa lihan paiston, Kari kalamiehenä lohen laitton. Jaa solulu ko hetki, niin kämpppä oli käryä täys, ja alko tulla kypsää lihaa ja kallaa. Mirja tekasi salaatin, ja mie häärasin kahvipannuitten kans. Ko molen hullun perso kahville.

Tulihan sieltä Minna, Sari ja Lissuki. Pöytä alko olla katettuna, ja eikö syöhmään. Ja methän söimä hyälä haluala.

Olisimma syöhneet enemmänki, mutta ko kursailimma, että jääpi Sannalle ja Saarale kans.

Ruokalevon met jätimä vähin, ja laukoima kartanolle koko saki. Tehimä tietheelisiä kokkeita, että kääntyväkkö hitsauspuikot, jos marssii maassa lojuvan johonpätjän yli, tai suiijuuko pajunvitta, jos lähelä on vesisuoni. Kellä suiiju, kellä ei. Ja sielä lukija miettiin, että mikä järki tuomosessa on. No ei kerrassa mikhän. Seku värkkäsimmä ja nauroima. Kerkesit net Sanna ja Saarakki meän höpötyksiä kokkeilemhan. Sähkösiä naisia molemmat, sen verran villisti pyörit puikot heän käsissä.

Mitäs met sitte tehimä, osa tais painua sauhnaan, Mirja teki lätytaikin, ja mie saikkasin taas kahvivesitten kans. Ootima ko läpit niitä lätytyjä ja kahvia. Pöytä koreaksi, ja kynttilät tietekki, ko eihän sielä sähkövalkeaa ollu. Porinaa piisas, niinko vaimoihmisillä ruukaa piisata. Sitä ihmettelin, että miksihän Kari oli ottanu kuulosuojaimet matkaan. Jos sillä olit korvat kipeät. Mene ja tiä miesten aivotuksista. Lätyt maistuit rohki hyäle, Mirja saapi paistaa toistikki. Koska Riitta ja Minna aioit lähteä aikasemmin kotia kohen, niin mie kaivoon kortit esile. Ja eiko plaaraahmaan pakkaa, että mitä net kortit luppaa. Kaikile lupheissa rahhaa, rakhautta ja paljon ylitöitä. Ahneimmat halus kysyä heiluriltaki, että tulisko sitä rahhaa vielä lissää. Heiluri vastas, että rajansa kaikela.

Joku siinä hoksas, että pimeähän se sauttaa, ja telttakylä on pystyttämättä. Mie päätinki nukkua toyotassa, son hyä nukkupaikka. Niin vain Livojoen törmäle nousi sievä rivi teltoja. Lähimä vielä sisäle porisseen kummitusjuttuja, vähän niinko iltasatuja kerroima. Sanna ja Saara polkasit corsan käynthiin, ja lähit hekki kotia yöksi. Mulla oli auton ikkuna vähin raolhaan, ja kuulin Sarin teltasta tomeran äänen...”valoa kohti”. Sari vissiin puhu unissan.

Mie se heräsin seittemän aikana, ko jyrinä kuuluu. Jo tullee valkea paku pihhaan. Alko niin hopula poika kääntämhän autoa, ko näki telttakylän, että mie pölkäsin, että pökkää se toyotan perhän, ja minusta tullee entistäki lyhkäsempi. Ei onneksi osunu. Marjastajia vissiin olit he. Tais muukki herätä siihen, ko yks jos toinenki kõnysi kämpän puolele. Ja eiko kahvivesi tulile. Kuuma pannukahvi sai meät pikkuhiljaa heräle. Olimako virkistäytynheet? Aika

ryytynttä sakia siinä pöyän ympärillä oli. Sen verran olima jo tulheet tutuksi, että rohkenimma kysyä halvaisko Kari ellää meän viien vaimoihmisen kans semmosessa polyamorisisessa suhteessa. Mie piän, että Kari jäi harkittemhan asiaa. Eikhän se ilmoittele, ko on miitiny tarpheeksi.

Met olima illala niin kuuliasia, ettemmä alkahneet värkkäähmään tulitten kans kartanolla. Ko solli se mettäpalovarotus päälä. Se meitä kyllä harmitti. Solis ollu niin soma hoito istua ja tulistella. Vähemmän soma olis kuunnella Lapin ratiosta, että siementäjät poltit kämpän ja kymmenen hehtaaria mettää. Onneksi se kämpän varraus oli Mirjan nimelä. Met muut olisimma vähin äänin häipynheet palopaikalta, ja jättäthet Mirkun selittelyhomhin.

Olishan sielä saattanu olla toisenki yön. Mutta ei se auttanu, ko alkaa porukalla laittamhan paikkoja oornikhin, että passaa seuraavienki tulla. Kiitos Faba sponsoroinnista, kiitos Mirja ja Kari järjestelyistä, kiitos meille kaikille mukana olheile hyvästä seurasta. Vähän oli puhetta, että joskus voitais virkistyä länsikairassaki...sole poka mikhän. Saatama met senki tehä.

- Rohki virkistynny Raija

Levon hetki nyt lyö, jo joutuvi yö

SORATEIDEN VIRTUOOSIT KARTING -AUTOILUN HUUMASSA

8.8.2019 Kesäpäiväiltiin Akaassa ja kohteenamme oli Vauhtipuisto Karting. Paikalle saavuttiin työt tehtyämme ja kaikki olikin n. 15.00 nauttimassa alkupalvoja, kahvia ja leipää. Keli oli kesäisen kuuma, kunnes kesäsade avasi hanansa ja kasteli kilpa-areenamme, onneksi sade oli hetkellinen ja rata-mestari pääsi kuivaillemaan suuremmat lätäköt pois.

Tässä vaiheessa, pääsimme sovittamaan ajovarusteita päällemme, jännityshän tästä vain kasvoi. Karting autot odottivat meitä parijonossa, lähestyimme niitä ja ohjeiden mukaisesti valitsimme itsellemme ajopelit.

Säädöt kohdilleen ja radalle harjoituskierroksille. Kaikki aloitteli varovaisen tunnustelun autojen toimintaan, sillä rata oli edelleen sateen jäljiltä märkä ja autot ei ollut Fordeja, joihin jonkun sortin tuntuma olisi. Harjoitusajon jälkeen pidimme pienen tauon ja pala-veerasimme mitä kaikkea radalla tapahtui. Pulina oli huumavaa ja kaikilla oli märestä mutkasta paljon havaintoja, ajokierroksista saimme tulokset ja pääsimme vertailemaan kierrosaikoja, ajatuksella parantaa pitää...

Seuraavaksi oli vuorossa aika-ajot, kaikki radalle ja pelko pois... nyt kaikki peliin sillä näiden aikojen perusteella tullaan jakamaan finaali paikat. Rata oli nyt kuivunut, paitsi se märkämutteri metsänlaidassa. Kaikki paahtoivat minkä autoillaan pääsivät ja kierroksia nopeimmilla kertyi 10. Kierroksien täytyessä ajoimme jälleen varikolle ja pidimme pienen veryttely tauon, ennen finaaliajo järjestyksen selviämistä.

Finaali ajo alkaa... kaikki radalle ja lähtösuoralle ajojärjestykseen järjestäyty, ratamestarin ohjauksella.

Jännitystä, peukutusta ja ruutulipun heilautusta odottaen... moottorit jyrisee, kuljettajat valmiina ja lippu heilauttaa...

Autot kiihtyvät vauhtiin ja kierroksia ajetaan nyt tosissaan, pääseekö kukaan kenenkään ohi ja tulee märeissä mutkassa pyöräytyksiä? Kierroksia finaali on 15 ja nyt on kaikki pelissä. Kuka liputetaan voittoon ja keille menevät seuraavat sijat? Finaalikierrokset on ajettu ja autot on ohjattu varikolle, kuljettajat siirtyneet huoltotiloihin jännittämään aikojaan. Jännää...

Tässä vaiheessa keittiöhenkilökunta oli loihnut kuljettajille murkinaa ja kaikki pääsivät täyttämään vatsansa piukoiksi, kera jälkkäriin. Hyvä, että ruoka oli vasta ajojen jälkeen, sillä hurjassa vauhdissa ja tiukoissa mutkissa olisi voinut murkinat pyrkiä ylöspäin.

Nyt oli vuorossa tulosten julkaisu ja palkintojen jako, 1. Niko 00:49:18, 2. Fanny 00:49:29, 3. Maria I 00:52:92 ja loput meistä hyvinä peränaisina. Protesteja ei kisasta tullut, joten tulokset jäivät voimaan.

Tästä siirryimme Fordien jonomuodostelmassa Ullan mökille Annulaan saunomaan ja nauttimaan loppuillasta, kera kesäsateen.

Kiitokset työnantajalle mahdollisuudesta viettää hauskaa kesäpäivää yhdessä ja kiitos mukana kisaajille, oli todella mukava päästä kaasuttelemaan karting-radalle yhdessä!

-Piri

Kuntoutuksesta.

Huomaan tässä tullessi vanhaksi.. omat lapset on maailmalla. Itse katselen 2-kymppisiä, nuoria perheitä, ja mietin asioita: miten heidän onnensa kestää, mitä elämä heille vastaan tuo, miten mahtavat elämän tuulissa pärjätä. Mietin myös niitä ihmisiä, jotka tunsin silloin reilu 30 vuotta sitten, miten heitä on elämä kohdellut? Vieläkö ovat työelämässä ja onko asiat ok?

Niinpä... ikää meille kaikille tulee lisää ja toisia aika kohtelee lempeämmin kuin toisia.

Itse huomasin alkuvuodesta olevani jo tosi vanha ja melkein romu, vaikka toisaalta elän nyt elämäni parasta aikaa. Ihana mies, lapset, koti ja työ... Huomasin alkuvuodesta etten ehkä enää kauaa siemennä lehtiä. En ehkä pysty.

Keväällä pidettiin kolmikantaneuvottelu, toukokuussa haettiin lyhennettyä työaikaa ja kuntoutukseen. Lyhennetty työaika alkoi kesäkuussa ja on vain väliaikainen ratkaisu. Kuntoutukseen pääsin jo elokuussa.

Kuntoutus oli Summasaassa Saarijärvellä. Elokuun alussa 6 päivää. Aurinko paistoi joka päivä. Ihana paikka. Hyvät vetäjät. Paljon ohjelmaa.

Opettelimme kävelemään oikein. Väärä kävelytyyli voi kuulemma vetää niskat/hartiat jumiin. Myös selkäkivet saattavat johtua väärästä kävelytyylistä. Opeteltiin istumaan oikein. Opeteltiin erilaisia venytysjuttuja ja kaikenlaista liikuntaa. Tutuksi tuli myös pötkylä,

hierontarulla ilman tärinää tai tärinän kanssa, jolla voi hieroa jumeja kehosta ja jonka päällä voi venytellä.

Yhtenä päivänä lähdimme ulos frisbeegolffaamaan. Tosi hauska peli. Kivut unohtui mukavassa porukassa. Toisena päivänä oli vesijumppaa.

Kuten arvasit, söimme koko ajan. Aina-kin siltä tuntui.

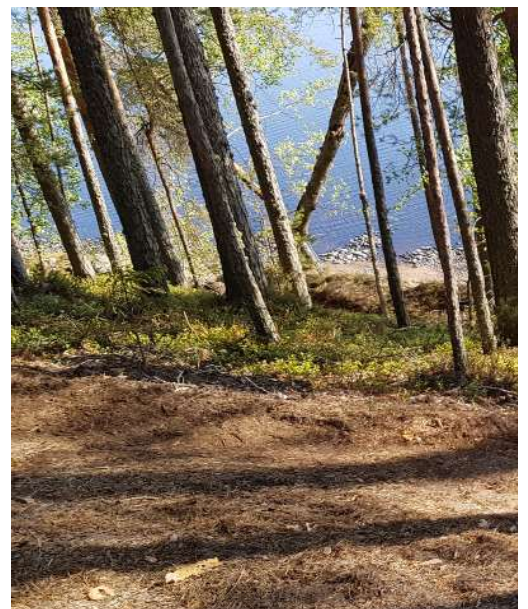
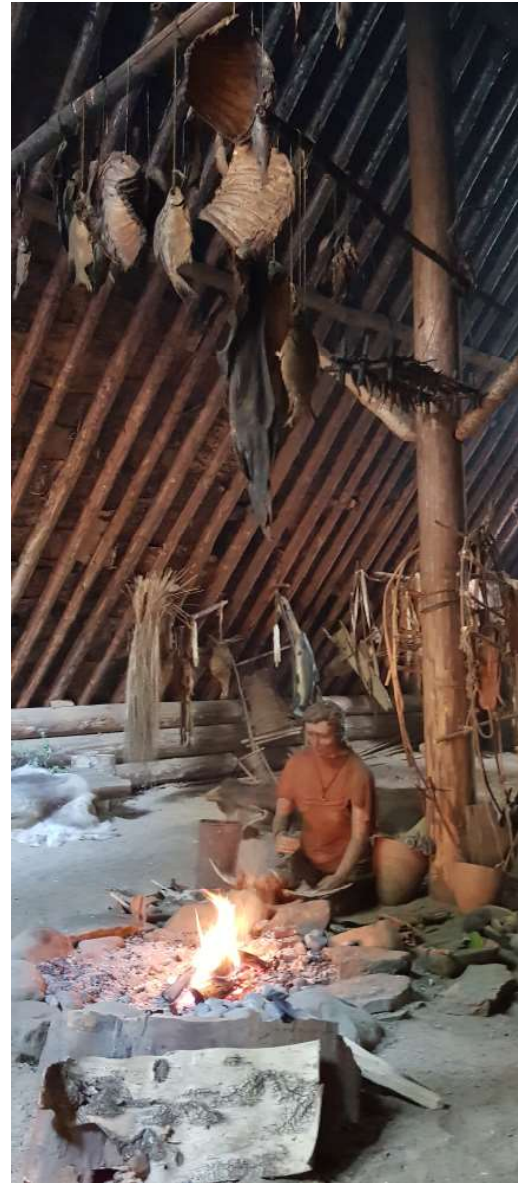
Me teimme myös tavoitteita. Aikaa tavoitteen toteuttamiseen on tämä tuleva talvi. Kuntoutus jatkuu vielä joulukuussa 4 päivää, ja toukokuussa 5 päivää. Itse laitoin sen vakion, painonhallinta, terveellinen ruokavalio ja säännölliset ruoka-ajat.

Vapaa-aikana kävimme istumassa iltaa Saarijärvellä tai istuimme hotellimme aulassa kuuntelemaan karaokelauluja. Kävimme myös pyöräilemässä ja tutustumassa vieressä olevaan Kivikauden kylään.

Sinä, jolla alkaa kroppa antamaan kipusignaaleja niin voimakkaasti, ettei työnteko aina tahdo onnistua, niin ehkä voisit yrittää päästä Kelan järjestämälle kuntoutuskursseille. Ensin aika työterveyslääkärille, niin siitä se sitten lähtee etenemään.

Suosittelen. Ainakin meillä oli mukava kurssi ja kurssikaverit, vaikka alkuun olimme toisillemme täysin vieraita.

- *Leila Mieskolainen*

Kesän paimenviikot

Olen kyllä tiennyt, että Metsähallitus arpoo paimenviikkoja, mutta en ole koskaan edes ajatellut osallistuvani arvontaan. Mutta nyt tammikuussa kesken ruokatauon facebookin ihmeellisestä maailmasta löytyi, että haku on juuri alkanut. Hetken mielijohteesta täytin lomakkeen. Haettavana oli paimenviikko 14 eri kohteessa, yhteensä 174 viikkoa. Ja niin minua onnisti, pääsin lammaspaimeneksi Luutsaareen, Isojärven kansallispuistoon Kuhmoisiin. Paimenviikkoni alkoi juhannusaton, eli tiedossa oli juhannus lampaiden kanssa. Luutsaari pieni saari Isojärven rannalla. Sinne pääsee kävellen, matkaa parkkipaikalta on vajaa kilometri. Helpompi vaihtoehto on mennä soutuveneellä. Matka on suurinpiirtein sama.

Paimenelle oli varattu asuinpaikaksi Metsähallituksen mökki melkein kaikilla mukavuuksilla. Oli sähköt, rantasauna ja ulkohuussi. Pihakaivo oli käyttökiellossa, juomavesi oli haettava yli kilometrin päästä kanisterilla. Eli kanisteri veneeseen, soutamalla auton luo, kanisteri autoon, autolla käivolle ja sama takaisin. Astianpesuvesi oli kannettava järvestä.

Ensimmäisenä päivänä lampaat ei näyttäneet moneen tuntiin. Ohjekansista luin, että niitä pitäisi olla 15. Näin alkukesästä niille annettiin aamuin illoin lisärehua eli kauraa ja rypsiä. Iltaruonan aika lähestyi ja kohta

metsästä rupesikin kuulumaan bäää -huutoja. Yhteinen kieli löytyi helposti, päkäpäkä ja bäää -huudoilla pärjättiin hyvin. Lampaat juokisivat vauhdikkaasti jonossa mäkeä ylös kun tiesivät saavansa herkkuja. Se ruokailu oli hirveää sekamelskaa, kun pässit juoksi astialta toiselle toisiaan tönien. Kun ruoka loppui, tilanne rauhoittui ja sitten alkoi lammaspaimenen tärkein tehtävä eli lampaiden rapsuttelu. Siellä oli pari erityisesyää pässiä. Ne kyllä nautti rapsuttelusta. Jos lopetti rapsutuksen, heti ne tönäisi päällään hellästi jalkaan merkinä, että älä lopeta vielä. Viikko meni näiden kavereiden kanssa tosi rattoisasti. Voisi jopa sanoa, että jäi muutamaa hellyydenkipeää pässiä jopa ikävä.

Paimenviikko ei ollut mikään työleiri vaan ihan loma pienillä velvollisuuksilla. Paimenviikosta joutui tekemään ihan virallisen sopimuksen Metsähallituksen kanssa, kyseessä oli siis ihan vastuullinen työ. Paimenen piti katsoa, että kaikki lampaat ovat tallella ja kunnossa. Aidan kunto oli tarkistettava. Muuten sai lomailla ihan vapaasti. Vieraitakin kävi, kuten lähistöllä asuva eläkeläiskollega Marjatta, joka reippaana ystävänsä kanssa pyöräili Luutsaareen, matkaa yhteen suuntaan oli reilu 30 km.

Toukokuussa huomasin, että Metsähallituksella on haettavana kesäksi metsäpeurapaimenviikkoja. Ajattelin kokeilla onneani uudelleen ja niinpä pääsin

varasijalta metsäpeurapaimeneksi Seitsemisen kansallispuistoon.

Seitsemisessä tarhataan metsäpeuroja ja tarhassa syntyneet peurat vapautetaan kansallispuistoon niiden aikuistuttua. Ensimmäiset eli viime vuonna syntyneet vasat vapautetaan tänä syksynä. Tällä hetkellä (elokuu, viikko 33) tarhassa on yhdeksän aikuista peuraa, kaksi viimevuotista vasaa ja seitsemän toukokuussa syntynyttä vasaa. Paimenen tehtäviin kuuluu kiertää aitaus ympäri kerran päivässä ja tarkistaa aitauksen kunto. Matkaa tulee noin 1.3 km. Eli nämä paimenviikot ovat elämyslomia, eivät todellakaan mitään työleirejä. Alkuesällä paimenet ovat saaneet halutessaan osallistua peurojen talviruonan eli lehtikerppujen tekoon.

Asuntona paimenelle on varattuna noin satavuotias torppa Käpylä. Käpylässä on aikanaan asunut Kalle Pääatalo rakentaessaan Jaulin kämppää. Pääatalon kirja Ratkaisujen aika kertoo täällä vietetystä ajasta. Torpan historiaan liittyen yritän lukea elämäni ensimmäistä Pääatalon kirjaa, mutta taitaa jäädä kesken koko kirja.

Hakijoita näille paimenviikoille oli tänä vuonna yli 11 000. Hakijamäärä on lisääntynyt vuosittain, mutta aion kokeilla arpaonneani uudelleen ensi vuonna.

-Aila Leino

Vapaapäivät 2019

52*2 viikkolepopäivää	104 pv.
Vuosiloma 12*2,5 pv = 30 pv (tai alle vuoden 2 pv = 24 pv.)	30 pv.
Vuosiloman sisällä olevat vapaapäivät	-5 pv.
Pekkaspäivät	8 pv.

Vapaapäiviä lisäävät seuraavat ns. J tai j-päivät:

Uudenvuodenpäivä 1.1 tiistai J	1 pv.
Loppiainen 6.1 sunnuntai j	- pv.
Toinen pääsiäispäivä 22.4 maanantai j	1 pv.
Vapunpäivä 1.5 keskiviikko J	1 pv.
Helatorstai 30.5 j	1 pv.
Juhannuspäivä 22.6 J	1 pv.
Itsenäisyyspäivä 6.12 perjantai J	1 pv.
Joulupäivä J	1 pv.
Tapaninpäivä 26.12 torstai j	<u>1 pv.</u>

Yhteensä 145 pv.

365-145=220 työpäivää

Iso J-päivä on siemennyksetön päivä. Pieni j-päivä antaa ylimääräisen vapaan mutta vapaan antopäivä siirtyilee. Vuosilomaa kuluu 6 päivää viikossa.

Huom. Pyhät, juhlapyhät, joului- ja juhannusaatto sekä pääsiäislauantai ovat loman sisällä ns. nollapäiviä ja pidentävät näin ollen vuosilomaa.

Vapaapäivät 2020

52*2 viikkolepopäivää	104 pv.
Vuosiloma 12*2,5 pv = 30 pv (tai alle vuoden 2 pv = 24 pv.)	30 pv.
Vuosiloman sisällä olevat vapaapäivät	-5 pv.
Pekkaspäivät	8 pv.

Vapaapäiviä lisäävät seuraavat ns. J-päivät:

Uudenvuodenpäivä 1.1 keskiviikko J	1 pv.
Loppiainen 6.1 maanantai j	1 pv.
Toinen pääsiäispäivä 13.4 maanantai j	1 pv.
Vapunpäivä 1.5 perjantai J	1 pv.
Helatorstai 21.5 j	1 pv.
Juhannuspäivä 20.6 J	1 pv.
Itsenäisyyspäivä 6.12 sunnuntai J	- pv.
Joulupäivä J	1 pv.
Tapaninpäivä 26.12 lauantai j	- <u>pv.</u>

Yhteensä 144 pv.

366-144=222 työpäivää

Iso J-päivä on siemennyksetön päivä. Pieni j-päivä antaa ylimääräisen vapaan mutta vapaan antopäivä siirtyilee. Vuosilomaa kuluu 6 päivää viikossa.

Huom. Pyhät, juhlapyhät, joului- ja juhannusaatto sekä pääsiäislauantai ovat loman sisällä ns. nollapäiviä ja pidentävät näin ollen vuosilomaa.

MAATALOUSTOIMIHENKILÖJÄRJESTÖJEN LIITTO RY JÄSENYHDISTYKSET

ETELÄ-POHJANMAAN SEMINOLOGIT

e-p.seminologit@netikka.fi

Puheenjohtaja Timo Luoma-Nirva

Norintie 220, 64760 PELTOLA
p.045 236 7233 timoln@live.fi

Sihteeri/tiedottaja Reeta Viitala

Kalliosalontie 60, 60800 ILMAJOKI
p.050 5919761 r.viitala@hotmail.com

Rahastonhoitaja Eveliina Latva-Hoiska

Hoiskantie 29, 61300 KURIKKA
p.045 855 3868
eveliina.latva.hoiska@gmail.com

Luottamusmies Timo Rintamäki

Länsikyläntie 973, 62100 LAPUA
p.0500178251 trintamaki@gmail.com

ITÄ-SUOMEN SEMINOLOGIT

Puheenjohtaja, 1. Lm.

Marjukka Villi-Kauppinen

Karankamäentie 1664, 74200 VIEREMÄ
p.050 3063170
marjukka.villi70@gmail.com

Sihteeri/tiedottaja Katja Tommila

Häkkiläntie 330, 43170 HÄKKILÄ
p.040 4128733
tommila.katja@gmail.com

Luottamusmies Tapio Tommila

Häkkiläntie 330, 43170 HÄKKILÄ
p.041 447 0888
tommila.tapio@gmail.com

Rahastonh. Johanna Koponen

Karjalankatu 42 as.8, 74120 IISALMI
p.0445085160 jonnak73@gmail.com

JALOSTUSOSUUSKUNTIEN HENKILÖKUNTA

Puheenjohtaja, Lm. Tuula Gargano

Suonenjoentie 610, 76100 PIEKSÄMÄKI
p.044 0130262
tuula.gargano@elisanet.fi

Sihteeri/tiedottaja Katri Kajostila

Korpikyläntie 97 as. 8, 15880 HOLLOLA
p.0445254229
katri_uusitalo@hotmail.com

Rahastonhoitaja Helka Mannila

Reunakatu 3 A1, 76100 PIEKSÄMÄKI
p.050 431 4100
helka.mannila@hotmail.com

Lm. Ilmajoki Minna Kumpu-Huhtala

Riskuntie 17, 61120 LOUKO

Lm. Finnpig Evelina Aromäki

Hiuluntie 6, 38210 SASTAMALA
p. 040 7342569
evelina.aromaki@hotmail.com

PRO SEMINO

Puheenjohtaja Katja Tanski

Oikotie 44, 31900 PUNKALAUDUN
p. 050 321 2802 katja@tanski.fi

1. Luottamusmies Asko Sänkiniemi

Pajusentie 1, 51720 RAHULA
p.0500 294 394
asko.sankiniemi@surffi.fi

Sihteeri/tiedottaja, Lm. Piritta Hakala

Kirkkokankaantie 3 C11, 37800 AKA
p.040 567 9359 pirtu.ha@hotmail.com

Rahastonhoitaja Aila Leino

Kurssitie 6 A 8, 52700 MÄNTYHARJU
p.040 776 8473
aila.h.leino@gmail.com

KESKI-POHJANMAAN SEMINOLOGIT

Puheenjohtaja Ulla Mäkitalo

Hillutie 6, 85100 KALAJOKI
p.040 5311476
ulla.makitalo@kotinet.com

Sihteeri/tiedottaja Ulla Ala-Korpi

Hautakoskentie 90, 69550 KANALA
p.040 772 6929
ulla.ala-korpi@kase.fi

Luottamusmies Anna-Maarit Heikkinen

Junganjärventie 6, 44880 MUURASJÄRVI
p. 050 4381 250
annamaarit.heikkinen@gmail.com

POHJOIS-SUOMEN SEMINOLOGIT

Puheenjohtaja Salli Sarajarvi

Vuotungintie 280, 93999 KUUSAMO
p.0405695215
salli.sarajarvi@gmail.com

Varap. Kari Törmänen

Sarakyläntie 1069, 93220 LIVO
p.0407029486
monimaakari@gmail.com

Sihteeri, tiedottaja Teija Kinnunen

Parkkitie 1 D 11, 95410 TORNIO
p. 040 046 8844
ps.semionologytry@gmail.com

1. Luottamusmies Satu Kilponen

Ruhalantie 356, 85730 TULPPO
p.040 558 6299
satu.kilponen70@gmail.com

Lm., rahastonhoitaja

Minttu Pietikäinen

Tornihaukantie 4 A 7, 90250 OULU
p.044 574 2264
minttu.pietikainen@gmail.com